

Ko Slovani spé . . .¹⁾

Ne vemo, koliko naših čitateljev bode soglašalo z nami v mislih in nazorih, ki jih hočemo razviti in povedati v nastopnih vrsticah, vendar povedati jih hočemo, da ne bomo mogli reči, da vsi ne mislimo na vse.

Te vrstice se tičejo našega gospodarskega vprašanja, a ne še toliko našega, kakor onega južnih in balkanskih Slovanov.

Dogodki, ki se vršé sedaj na svetovnem obzorju, nam jasno govoré, da se nekaj pripravlja, kar ne utegne biti v hasek slovanskemu obstanku na zemlji. A tudi proti krščanstvu je naperjeno ono, kar hrumi na svetovnem obzorju. Raz tičjo perspektivo torej opazujemo, da se je pričelo intenzivno sovražno gibanje proti krščanstvu in Slovanstvu.

Proti krščanstvu od strani sijonske zarote, proti Slovanstvu od strani velegermanstva; ne motili pa bi se morda preveč, ako bi trdili, da so sorodne težnje, ki jih imajo smrtni sovražniki tako krščanstva, kakor Slovanstva.

Toda silno kompliciran je načrt, s katerim se hočeta uničiti krščanstvo in Slovanstvo. Dalekosežni so razni motivi, ki merijo na izpodkopavanje krščanstva in Slovanstva, in marsikdo bi se lahko motil, ako bi sodil s stališča jednega na posledice drugega; toda le navidezno, v resnici se srečavajo sredstva z motivi skupnega stremljenja.

V prvi vrsti je znano, da stremi vesoljno židovstvo po uničenju, odnosno podjarmljenju krščanstva. Kdor tega ne veruje, naj le čita prekorsitno knjigo Seidlovo: „Žid 19. stoletja.“ Kar po tej knjigi namerava židovstvo, izvršuje isto v resnici. Dejstvo, da je pet sinov žida Amsla Mayerja alias „Rothschilda“ vzelo v zakup pet evropskih držav in potisnilo njihove narode v neznosno davčno sužnost; da je velika večina najplodonosnih svetovnih bank, železniških, rudniških in industrijskih podjetij v židovskih rokah in da je krščansko prebivalstvo Evrope že skoro gospodarsko usahnelo pod izsesavanjem teh židovskih pijavk, in ako se slednjič upošteva izrek nekega židovskega rabina, ki pravi: „Ako bi kristijani znali, kaj nameravamo mi po talmudu ž njimi, morali bi nas vse pobiti“ — tedaj moramo slutiti, kaj hoče z nami vesoljno židovstvo.

In res, kamor se ozremo, povsodi boj židovstva proti krščanstvu! Proti katoliški Španiji je udrla po židovstvu naščuvana Amerika, in „konec“ tej igri je, da dobode Rothschild najbogatejši španjski rudniški zaklad živega srebra v Almadenu in še mnogo drugih državnih dohodkov v zastavo za posojilo, ki ga da Španiji. Tako bode Španija še globočje v žrelu Amsel Mayerja in ker bodo krivonosci nadaljevali svoje rabeljsko delo nasproti krščanski državi, kateri je zelo naklonjena sveta stolica v Rimu, je lahko znati, česa mora še pričakovati uboga Španija od židovstva.

Skoro isto je s Francosko, staro krščansko državo. Dočim so židje v zvezi s Prusi uprizorili notranje homatije, katerim krona je umazana afera z umazanim židom Dreyfusom, prizadevajo si vnanji sovražniki, protestantje, Angleži in Prusi, da bi spravili v nevarnost inteligentno in krščansko Francijo.

To smo le mimogrede povedali, kar se tiče boja židovstva proti krščanstvu. Še veliko večje važnosti za nas pak je boj velegermanstva proti

Slovanstvu. Germanstvo skuša zatreti Slovanstvo na vsej črti.

Prvo je gospodarski položaj Slovanov, katerega si hoté podjarmiti Germani. Pri Rusiji to ni tako lahko, ker je preogromna in prebogata. A tudi njej bi radi prišli do živega. Germanski državi, Nemčija in Anglija, bi jo kaj radi zapletli v nevarne konflikte, da bi izkrvavele na bojnem polju in morda mej tem na notranjem nihilizmu. Od tod vedna drezanja na vzhodu, zlasti od strani nestrpne Nemčije. Da nemški cesar ni potoval na vzhod le zaradi Francoske, je samo ob sebi umevno. Vladar, ki sklepa prijateljstvo s turškim sultanom, ki vsako leto da pomoriti po nekaj tisoč krščanskih Slovanov in ki na javnem banketu povdarja, da je nemška in angleška politika jedna in ista, tak vladar gotovo ni prijatelj Rusije. In to je storil nemški cesar ob svojem bivanju na turški zemlji! Iz tega že je razvidno, da je „protekcija za krščanstvo na vzhodu“ le fraza nemškega cesarja, marveč, da so glavni cilji Nemčije na vzhodu gospodarskega pomena. Premalo bi morali poznati germansko lakomnost in velenemško svetovno politiko, ako bi le za hip sodili drugače! Ozrmo se dalje, kaj počne nemška gospodarska politika v balkanskih državah, zlasti pa v nesrečni Srbiji.

Odkar je postal zloglasni Milan smrtni sovražnik svojega lastnega sina in je prodal svoje kraljevo čast židom in Prusom, od tega časa so na stežaj odprta vrata židovskim in pruskim špekulantom. Srbija ima pred vsem mnogo naravnih zakladov za izkoriščenje na industrijskem polju. Posebno je bogata na rudniških zakladih. Radi tega se ustanavlja v Srbiji jedno prusko rudniško in industrijsko podjetje in izcrpava iz srbskih tal nešteta bogastva. Vse pa pod skrajno ugodnimi pogoji od strani srbske vlade! Da, reči se sme, kakor tolpa tolovajev vrgli so se Prusi in židje na ubogo Srbijo, da jo izpraznijo gospodarski! A Srb sam se ne gane! Mesto da bi hasnilo bogastvo njegove zemlje njemu samemu, gleda križema rok tujca, kako mu odnaša vire narodnega blagostanja izpred nosa. On pa mu robuje in dela kakor težak, dninar za bore zaslužek na dan! — Kakor s Srbijo, tako se godi z drugimi balkanskimi državami ne manj z Bosno in Hercegovino in ako so prelili naši sinovi svojo vročo kri za osvoboditev bosenske raje iz turškega jarma, „osvobodili“ so jo za jarem židov in Prusov! Kako je z Bolgarijo, kjer vlada Nemeč, kako hoče biti s Črnogoro, katero izpodkopava nemški in židovski vpliv — o tem bodo govorila še bodoča bližnja leta.

Tužna resnica pa je, da ob vsem tem lopovstvu od strani tujcev — Slovani spé in se ne ganejo, ko se reže od njihovega telesa kos za kosom in se vliiva strup razdora v njih mozeg in kri. Saj imamo pa tudi vzgledov na nas samih. Koliko let utegne še trajati, da se emancipujemo od tujstva gospodarski! Ali se sploh kedaj? Ali pa ne bomo že oslabeledi gospodarski tedaj, ko bomo spreledali, kolik o je zamujenega!

In kolik o je zamujenega!

Kolik o smo zamudili v dóbi preteklega stoletja? Kolik o gospodarske in ž njo narodne posesti! Mirno smo gledali, ko se je zagojznil v našo last po jedni strani Nemeč in Madžar, a po drugi Italijan, in še mirno gledamo, kako razjeda tujec pred našimi očmi to našo last.

To so naše misli o položaju Slovanstva, proti kateremu se pripravljajo od vseh strani naših združenih sovražnikov baš sedaj odločilni koraki. Na vsej črti se pripravljajo ti koraki in lahko bi menili, da hote zaključiti to stoletje ali pričeti bodoče z vesoljno nesrečo Slovanov.

Zato: vzdramimo se, ker še je čas!

¹⁾ Ta znameniti dopis smo dali natisniti iz „Slovenca“, ker je vreden, da ga prav mnogi premisljijo. Ista nevarnost kakor Slovanstvu preti tudi naši Avstriji.